

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **L.e**, proti žalovanému **S.**, IČO: X., o zaplatenie Sk 20 000,- s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. septembra 2007 č. k. 15 Cbi/148/2004-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. septembra 2007 č. k. 15 Cbi/148/2004-22 **potvrďuje**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 17.9.2007 č. k. 15 Cbi/148/2004-22 rozhodol tak, že žalobu zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobou zo dňa 6.12.2004 sa žalobca domáha zaplatenia sumy Sk 20 000,- s prísl. na základe zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.5.2004 č. k. 6K 40/03 súd vyhlásil konkurz na majetok žalovaného. Poukázal na ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb., z ktorého vyplýva, že aj keď vyhlásením konkurzu

úpadca nestráca procesnú spôsobilosť, na správcu konkurznej podstaty prechádza dispozičné oprávnenie k majetku konkurznej podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré by inak mal úpadca. Žalobca uplatnil právo na zaplatenie vymáhanej sumy voči úpadcovi, ktorý vzhľadom na uvedenú skutočnosť nie je v predmetnom konaní vecne aktívne legitimovaný. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

Proti rozsudku sa odvolal žalobca a žiadal jeho zmenu. Namietal, že až dňa 1.6.2005 bol upovedomený o vyhlásení správcu konkurznej podstaty, takže nemohol konkrétne uviesť určeného správcu JUDr. J.. Je toho názoru, že pokiaľ krajský súd určil správcu úpadcu, tak automaticky celé pojednávanie malo smerovať k novému správcovi. Z uvedených dôvodov navrhol preto zmenu rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetnou žalobou doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 6.12.2004 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia spornej čiastky Sk 20 000,- z titulu zmluvy o pôžičke, ktorú uzavrel so žalovaným.

Z obsahu spisu je zrejmé, že na majetok žalovaného bol dňa 20.5.2004 vyhlásený konkurz.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného, pričom poukázal na jeden z účinkov vyhlásenia konkurzu a z neho vyplývajúce dispozičné právo správcu konkurznej podstaty k majetku konkurznej podstaty.

Uvedený záver súdu prvého stupňa je správny.

Nesporným totiž je, že vyhlásením konkurzu úpadca nestráca právnu subjektivitu, a teda ani procesnú spôsobilosť, t.j. spôsobilosť byť účastníkom konania.

Oprávnenie disponovať s majetkom, ktorý tvorí konkurznú podstatu, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, však prechádza vyhlásením konkurzu na správcu.

Pokiaľ teda žalobca podal žalobu voči úpadcovi, uplatnil tak svoje právo voči subjektu, ktorý z hľadiska práva uspokojovať pohľadávku z konkurznej podstaty nie je pasívne legitimovaný.

Súd prvého stupňa preto zamietnutím žaloby rozhodol v súlade s právnym predpisom, ktorého správnosť rozhodnutia žalobca dôvodmi svojho odvolania nespochybnil.

K námietke žalobcu ohľadne pokračovania v konaní súdom so správcom konkurznej podstaty sa žiada uviesť, že predmetné konanie nie je konaním konkurzným, v ktorom súd rozhodol o vyhlásení konkurzu a súčasne ustanovení správcu konkurznej podstaty, ale je konaním samostatným, s konkurzom iba súvisiacim.

Určovanie okruhu účastníkov konania je vecou a výlučným dispozičným právom žalobcu, do ktorého súd nie je oprávnený zasahovať. Navyiac pokiaľ by Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval odvolanie žalobcu i z prípadného hľadiska návrhu na zámenu účastníkov na strane žalovaného, je takýto postup v odvolacom konaní s poukazom na ust. § 216 O.s.p. vylúčený.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal, nakoľko mu žiadne účelne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 14. februára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu